

mindre specifik end gensplejsningsteknikken, og det kan derfor ikke så præcist forudsiges, hvilke egenskaber hybridcellen vil få. Sikkerhedsmæssige overvejelser af omtrent tilsvarende karakter som for gensplejsning vil derfor gøre sig gældende.

Cellehybridisering (specielt protoplast-fusion) forventes at få stor betydning inden for bl.a. planteforædling og fremstillingsvirksomhed og ved nedbrydning af miljøfremmede forbindelser i miljø og natur og dermed for lovens afsnit om udledning og udsætning samt om levnedsmidler.

Bestemmelsen i stk. 6 svarer i sin formulering til princippet i § 1, stk. 3, i miljøbeskyttelsesloven, således som den af ministeren er foreslået affattet i bilag 36 i forbindelse med behandlingen af forslaget til ændring af miljøbeskyttelsesloven (L 176 – folketingsåret 1985–86).

Til nr. 5

Anvendelse af genteknologi i forbindelse med fremstilling af levnedsmidler er en fremstillingsteknik, der kan sidestilles med brugen af tilsætningsstoffer og konservering af levnedsmidler ved bestråling. Ud fra denne betragtning foreslås det, at gensplejsning på samme måde reguleres tværgående inden for ét regelsæt.

Til nr. 7

Ændringsforslaget sigter på en præcisering af, at ministeren skal udarbejde nærmere regler om udledning.

Til nr. 9 og 10

Der findes i dag ingen erfaringer med udsætning af genteknologisk fremstillede organismer eller celler, og da disse organismer udsættes for at virke i det fri, bør dette område være omfattet af specielle bestemmelser. Det findes derfor rigtigst, at udsætninger som udgangspunkt ikke er tilladt. Begrundelsen herfor er, at der mangler systematisk naturvidenskabelig viden om følgerne af en bevidst udsætning af nye arter i et givet miljø. Internationalt er der også bred enighed om, at udsætning af gensplejsede organismer kræver vurdering fra sag til sag.

Ministeren kan i særlige tilfælde godkende udsætning, hvor der foreligger en tilstrækkelig viden om de økologiske konsekvenser.

Til nr. 11

Ændringsforslaget sigter på en præcisering af, at ministeren skal udarbejde nærmere regler om fastsættelse af vilkår i forbindelse med meddelelse af godkendelser.

Til nr. 12

Bestemmelsen svarer i sit indhold til den tilsvarende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 4 og 5, således som den af ministeren er foreslået affattet i bilag 36 i forbindelse med behandlingen af forslaget til ændring af miljøbeskyttelsesloven (L 176 – folketingsåret 1985–86).

Til nr. 13

Bestemmelsen sigter på at præcisere, at ministeren skal udarbejde nærmere regler om tilsyn.

Til nr. 15

Forslaget sigter på en tydeliggørelse af, hvilke personer der kan deltage i husundersøgelser efter loven, idet det ønskes præciseret, at tilsynsmyndigheden har mulighed for at betjene sig af personer med en ganske særlig sagkundskab, som ikke er fast tilknyttet tilsynsmyndigheden.

Til nr. 16

Baggrunden for forslaget er et ønske om at præcisere bestemmelsen i forvaltningslovens kapitel 6 om begrundelsespligt. Den skriftlige begrundelse skal bl.a. indeholde en redegørelse for den foretagne risikovurdering.

Til nr. 17

Bestemmelsen i lovforslaget om underretning af embedslægerne skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 26, stk. 2, om klageadgang for embedslægerne. Af hensyn til embedslægernes mulighed for indseende med afgørelser, hvori de er klageberettigede, er det her foreslået at indføje, at underretning om afgørelser truffet af levnedsmiddelstyrel-